

Perform[ing]
POLAND

ALINA BACHARA jest aktorką i menedżerką kultury. Od 2017 roku współpracuje z Teatrem A Part. Jest również związana z Teatrem T.C.R., Teatrem Małym w Tychach i Teatrem HoM w Tychach. Absolwentka Studia Aktorskiego Teatru A Part. Wzięła udział w następujących realizacjach Teatru A Part: „Faust”, „Künstlerspiele. Sceny z Wielkiej Wojny”, „Alicja w Krainie Czarów”, „Nic. Szkice do Króla Leara”, „Cztery”, „Projekt Dante”, „Lear, kurwa!” i „Sen Ariadny”. Obecnie występuje w przedstawieniach: „Four More”, „Trzy Cztery”, „Umarłam ze szczęścia”, „Femina”.

MARIA BITKA jest artystką, doktorą sztuki. Doktorat obroniła w 2021 roku na Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu. Przebywała na stypendiach na Universidad Nacional de las Artes w Buenos Aires w Argentynie, Academy of Art Architecture and Design w Pradze oraz w Art Institut na Indiana University of Pennsylvania w USA. W swojej praktyce artystycznej bazuje na osobistym doświadczeniu, które staje się punktem wyjścia do realizacji performansów, wideo, fotografii i instalacji. Jest współzałożycielką grupy artystycznej Kuratorki. Nauczycielka przedmiotów artystycznych w Liceum Plastycznym w Opolu i asystentka w katedrze Mediacji Sztuki na ASP we Wrocławiu.

NAT CHYLIŃSKA jest artystką, której głównym obszarem działań jest performans i praktyki somatyczne. Porusza się między pracą (z) ciałem/ruchem, tekstem, materiałem dźwiękowym i wizualnym. Jej praktyka wynika z dążenia do pogłębiania świadomości związków ciała ludzkiego i środowiska, a także z zainteresowań teoretycznych, m.in.: posthumanizmem, teorią queeru, ekofeminizmem.

WERONIKA FIBICH pracuje z materiałem performatywnym, na granicy reportażu i dokumentu. Autorka kilkudziesięciu akcji teatralnych, performansów, site-specific, eksperymentów formalnych oraz filmów. Twórczyni projektów, kuratorka zdarzeń artystycznych. Artystka antydyscyplinarna. Od 1998 roku związana z Ośrodkiem Teatralnym KANA w Szczecinie. W polu jej zainteresowań znajdują się działania przeprowadzane w przestrzeni (poza) teatralnej. Najczęściej podejmowanymi tematami są pojęcia: pogranicza, w(y)kluczenia, (nie)pamięci, tożsamości, (gość)jności i (bio) różnorodności. Wykłada m.in. na Uniwersytecie Szczecińskim (Studia pisarskie) i na Akademii Sztuki w Szczecinie (Pracownia filmu społecznego). Od wiosny 2023 roku współprowadzi (z Karoliną Bregułą) Lokatorne – miejsce działań antydyscyplinarnych.

MAGDALENA GIL jest lekarką weterynarii. Pierwszy raz wzięła udział w warsztatach tańca współczesnego w wieku 30 lat. Pociągają ją praca z ciałem. Długo nie mogła znaleźć własnego języka, by wyrazić się w tańcu, jednak dzięki zajęciom z choreoterapii odkryła, jak wiele ciała mówi i ile jest w nim zapisane. Zachwyca ją ruch, ciało, głos, pieśń, opowieść, wspólnotowość, siostrzeństwo. Od 2009 roku tańczy w kręgu. Od pięciu lat współprowadzi Krąg Kobiet. Wzięła udział w rocznym spotkaniu z Matkami Klanowymi i w Kręgu Czarnych Kobiet. Uczestniczyła w wielu warsztatach głosowych i śpiewaczych. Regularnie śpiewa z małą grupą kobiet dla przyjemności. Tworzy obrazy i kolaże, pracuje z gliną. Występuje w performansach Joanny Grabowieckiej-Świerszcz.

JOANNA GRABOWIECKA-ŚWIERSZCZ jest reżyserką teatralną, radiową i telewizyjną, autorką scenariuszy, scenografką, artystką malarzką. Trenerka rozwoju trwałego. Absolwentka Arts du spectacle na Université Paris 8 i teatrologii na Uniwersytecie Jagiellońskim oraz rocznego studium projektowania scenografii i dekoracji teatralnej w Paryżu. Reżyserię studiowała w Akademii Teatralnej w Warszawie. W 2016 roku ukończyła Akademię Trenerów MERITUM w Katowicach. Autorka ponad dwudziestu spektakli teatralnych, prezentowanych na festiwalach w Polsce i za granicą (we Francji, Niemczech, Serbii, Maroku) oraz licznych czytań performatywnych. Pomysłodawczyni i realizatorka cyklu spotkań i warsztatów dla kobiet. Od siedmiu lat prowadzi autorski cykl interdyscyplinarnych warsztatów pt. „Sztuka dzikości”. W swojej twórczości artystycznej podejmuje ważną tematykę społeczną.

RITA JANKOWSKA jest pisarką, dramaturżką, reżyserką off-teatru, performerką. Założycielka autorskiego Teatru Błękitna Sukienka (2010–2017). Autorka utworów dramatycznych i poematów dokumentalnych zrealizowanych scenicznie, w formie słuchowisk, czytań performatywnych, projektów teatralnych ze społecznościami Gdańska. Do realizowanych przez siebie projektów powołuje chóry społeczne, z którymi pracuje na przecięciu dramy, czytania performatywnego i performansu. W swojej twórczości podejmuje tematy praw kobiet, przemocy, żałoby, straty i uchodźstwa, dziedziczenia biedy, przeżyć matek osieroconych przez dzieci, które popełniły samobójstwo, raka i transformacji przez chorobę, traumy i międzygeneracyjnej transmisji traumy oraz doświadczeń pacjentów psychiatrycznych. Wielokrotnie wyróżniana nagrodami za działania artystyczne. Stypendystka Miasta

Gdańska, Marszałka Województwa Pomorskiego oraz Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w dziedzinie literatury i dramatu. W 2023 roku ukazała się jej debiutancka książka prozatorska o transformacji traumy poprzez artystyczną drogę, „Dryfujące słońca”, wydana nakładem wydawnictwa papierwdole/Katalog Press.

ALEKSANDRA KUBIAK jest artystką wizualną, autorką performansów, filmów, form przestrzennych. Bada społeczną skuteczność sztuki. Od 2014 roku tworzy autobiograficzny cykl dzieł, w którym łączy często trudne, rodzinne doświadczenia z eksperymentem na polu działań filmowych, na styku performansu, filmu dokumentalnego, teatru. Pracuje z aktorami, jest autorką scenariuszy, pisze teksty, reżyseruje. W tym cyklu powstały, m.in. filmy „Śliczna jesteś Laleczko” z Elżbietą Lisowską-Kopeć w roli matki artystki, „Mięso słońca” z Moniką Buchowiec i „Żyj, głuptasie!” z Arturem Bellingiem w roli ojca artystki. Równoległe do biograficznego cyklu dzieł tworzy zaangażowane społecznie akcje. W tym cyklu powstała m.in. akcja „Baraca” wraz ze społecznością romską we Wrocławiu. Obecnie na zaproszenie Fundacji Salony pracuje nad performansem w oparciu o historię i archeologiczne badania terenu, na którym znajduje się kamienica, w której mieszka w Zielonej Górze. W 2016 roku na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu obroniła stopień doktora sztuki pod kierunkiem prof. Izabelli Gustowskiej (we współpracy z prof. Markiem Wasilewskim). Od 2017 roku pracuje w Instytucie Sztuk Wizualnych na Uniwersytecie Zielonogórskim. W latach 2001–2013 roku wraz z Karoliną Wiktor współtworzyła legendarną Grupę Sędzia Główny. W 2010 po zawieszeniu działalności grupy wznowiła pracę indywidualną. Jej twórczość została zebrana i opisana w książce „Zrobię serce / I'll Make a Heart”, 2022, pod redakcją Anny Łazar.

AURORA LUBOS jest gdańską niezależną artystką, związaną od 25 lat z trójmiejską i brytyjską sceną artystyczną. Od 2000 roku performerka angielskiego teatru Vincent Dance Theatre. Autorka spektakli solowych, instalacji, performansów, krótkich animacji, audycji wizualno-słownych, instalacji performatywnych oraz wideo. Do jej najważniejszych prac należą: „Akty” – spektakl powstały na podstawie prawdziwych historii osób, które doświadczyły przemocy w rodzinie; „Z wody” – performans zrealizowany na plaży w Sopocie w Dniu Solidarności z Uchodźcami oraz „Witajcie! /Welcome” – spektakl o kryzysie migracyjnym w 2015 roku, inspirowany pobytem na

granicy słoweńsko-austriackiej i historiami osób docierających do Europy przez Morze Śródziemne. Od 2019 roku współzałożycielka i członkini Stowarzyszenia Arbut, które działa na rzecz uchodźców i osób z utrudnionym dostępem do edukacji i sztuki. Od 2021 roku wolontariuszka – początkowo Stowarzyszenia Homo Faber, potem Grupy Granica. Czynnica uczestniczy w pomocy humanitarnej na granicy polsko-białoruskiej. W wyniku tych spotkań powstały dwie prace: „Pocztówki znad granicy” i „Granica”, poświęcone kryzysowi humanitarnemu na tejsze granicy.

ZUZANNA ŁAPKA jest aktorką, performerką, tancerką, artystką wizualną i arteterapeutką. Realizuje liczne autorskie projekty artystyczne i arteterapeutyczne. Jest absolwentką Studia Aktorskiego Teatru A Part. Z Teatrem A Part związana od 2023 roku. Wzięła udział w instalacji performatywnej „Sen Ariadny”. Obecnie występuje w przedstawieniach: „Trzy Cztery”, „Umarłam ze szczęścia” i „Femina”.

MAJA MIRO jest multifleciściską, improwizatorką, kompozytorką. Tworzy autorskie projekty z udziałem fletów dawnych i nietypowych. Współpracuje z artystami reprezentującymi różne dziedziny sztuki. Jest kuratorką festiwalu instrumentów historycznych Cappella Angelica i wykładowczynią Akademii Muzycznej w Gdańsku. Muzykę słyszy jako ruch w przestrzeni. Topograficznie porusza się w sferze dźwięków uznawanych za ciche – dzięki odpowiednim instrumentom odkrywa, że są to pasma dużo bardziej zagęszczone i nasycone niuansami, niż zwykło się o tym myśleć. W tym sensie strefa, do której sięga, może być rozumiana jako strefa cienia dźwięku. Inspirują ją zjawiska niespieszne. W ramach projektu stypendialnego przyznanego przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego stworzyła własny instrument, the perfect kisser, który przybliżyła ją do poszumowych aspektów dźwięku. Przy współpracy z Narodowym Muzeum Morskim w Gdańsku uruchomiła dźwiękowo 200-letni flecik poprzeczny, fife, wyłowiony z wraku z dna Bałtyku.

KATARZYNA PASTUSZAK jest tancerką, performerką, choreografką i dyrektorką artystyczną Amareya Theatre & Guests. Adiunktka w Zakładzie Badań nad Sztukami Performatywnymi w Instytucie Anglistyki i Amerykanistyki na Uniwersytecie Gdańskim. Podejmując działania artystyczne, porusza się głównie w obszarze nowej choreografii i teatru fizycznego, łącząc poszukiwania ruchowe z aktualnymi nurtami myśli humanistycznej. W ostatnich latach jej działania artystyczne

i praktyczno-badawcze zakorzenione są w myśli posthumanistycznej i queer ekologii. Projekty zrealizowane w tej dziedzinie: „Re:fungia – fungi score” (2022), „Instabilités naturelles” (wraz z Nat Chylińską i stowarzyszeniem Sonnets Trois Fois z Francji, 2023), „Mapping Bodies, Landscapes, Relations” (2023), „Loop_Current” (performans w reż. Mai Ciarrocchi, 2024), „Spore Fantasy (sf)” (projekt realizowany w ramach Stypendium Kulturalnego Miasta Gdańsk, 2024). Aktualnie szczególne miejsce w jej praktyce artystycznej zajmuje królestwo grzybów.

ANTONINA ROMANOVA jest reżyserką, aktorką i performerką. Tworzy autorskie projekty, gra na ukulele. Jest osobą niebinarną. Artystka urodziła się i dorastała na Krymie. Jest narodowości rosyjskiej, ma obywatelstwo ukraińskie.

ANNA STELLER jest performerką, tancerką i choreografką. Na scenie zaczęła występować w 1993 roku w Teatrze Dada von Bzdülów. Od wielu lat tworzy performanse oraz spektakle. Interdyscyplinarność tańca i performansu to obszar, który bada od lat, próbując zrozumieć i przekazać publiczności ważne dla niej treści i koncepcje. Jest członkinią kolektywu „Osób opiekujących się”, z którym zdobyła główną nagrodę na 7. Gdańskim Biennale Sztuki w 2023 roku. Współpracowała z artystami, takimi jak: Nigel Charnock, Rebecca Lazier, Hiwa Tagaran, Ramona Nagabczyńska, Krzysztof „Leon” Dziemaszkiewicz, Anna Królikiewicz, Rafał Dziemidok, Magda Jędra. Laureatka wielu nagród, m.in.: Dance Web na festiwalu Tańca ImPulsTanz w Wiedniu, Nagrody specjalnej Marszałka Województwa Pomorskiego za wybitne zasługi w dziedzinie twórczości artystycznej oraz Nagrody Prezydenta Miasta Gdańsk dla Młodych Twórców za spektakl „Good Girl Killer”. Była stypendystką Visegrad Fund oraz Alternatywnej Akademii Tanecznej przy Art Station Foundation w Poznaniu. Ponadto dwukrotnie otrzymała Stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

PATRYCJA TERCIAK jest doktorą sztuki w dyscyplinie sztuk plastycznych i konserwacji zabytków, kulturoznawczynią i teatrolożką. Laureatka stypendiów artystycznych Prezydenta Miasta Łodzi oraz Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Menedżerka kultury, uczestniczka Neuroleadership Academy. Zawodowo związana z Teatrem Pinokio w Łodzi oraz Uniwersyteciem Łódzkim. Jako twórczyni pracuje w materii teatru i sztuk wizualnych. Interesują ją kategorie liminalne, pamięć indywidualna i zbiorowa, sztuka dokumentacji, działania z zakresu trzeciej kultury.

ANITA WACH jest tancerką, choreografką, performerką. W latach 1996–2003 pracowała jako tancerka w Śląskim Teatrze Tańca w Bytomiu. Od 2005 roku była częścią warszawskiego kolektywu Teatr Bretoncafe. Rezydentka Pact Zollverein w Essen, stypendystka Fundacji Pro Helvetia i Ministerstwa Kultury. Współtworzy międzynarodowy kolektyw Via Negativa (Słowenia). Autorka prac solowych: „Inch 1,5”, „Mute”, „Ups”, „100 toastów”. Reżyserka i choreografka spektaklu „gloria!”. Inicjatorka, współautorka i choreografka kolektywnych prac z pogranicza teatru i performansu: „weast.com”, „Prywatna Inwentaryzacja”, „Dziwiąta”, „Sorry”, „Physis”, „Don't ask me to say what I think”, „Don't f*ck me”. Autorka i realizatorka dwuletniego projektu performatywnego „30 Movements”. Współzałożycielka eksperymentalnego kolektywu TukaWach. Mentorka podczas międzynarodowego programu rezydencyjnego platformy PARL – Performing Art Research Ljubljana. Jako choreograf współpracowała z teatrami w Warszawie (Teatr Polski i Teatr Dramatyczny) oraz w Bielsku-Białej (Teatr Polski).

MONIKA WACHOWICZ jest aktorką, instruktorką teatralną i pedagożką. Organizatorka imprez teatralnych. Wcześniej związana m.in. z katowickim Teatrem Cogitatur. Współpracowała także z duńskim Teatrem Cantabile 2. Bierze udział we wszystkich spektaklach i projektach artystycznych Teatru A Part (z wyjątkiem przedstawień solowych: „Kołysanka”, „Więzy” i „Święto wiosny”). Koordynuje Międzynarodowy Festiwal Sztuk Performatywnych A Part, prowadzi Studio Aktorskie przy Teatrze A Part, jest kuratorką cyklu „Szczeliny” w Instytucie Grotowskiego we Wrocławiu oraz prowadzi autorskie Studio Ciała i Emocji. Od 2019 roku pełni funkcję prezesa Fundacji SZTUKI DLA ŻYCIA im. Marty Paradeckiej.

KAROLINA WOSZ (wcześniej: Narazińska) jest aktorką i tancerką. Od 2014 roku związana z Teatrem A Part. Wzięła udział w przedstawieniach: „Cyrk Bellmer” i „Alicja w Krainie Czarów”. Obecnie można zobaczyć ją w spektaklach: „Four More”, „Trzy Cztery” i „Umarłam ze szczęścia”.

MARTA ZIELONKA jest aktorką, kostiumografką, menedżerką kultury. Związana z Teatrem HoM w Tychach. W Teatrze A Part od 2020 roku. Grała w przedstawieniach: „Faust”, „Alicja w Krainie Czarów”, „Cztery”, „Lear, kurwa!”, „Sen Ariadny” i „Trzy Cztery”. Obecnie występuje w przedstawieniu „Four More”.

ALINA BACHARA is an actor and arts manager. She has been working with Teatr A Part since 2017 and has been associated with T.C.R. Theatre, Mały Theatre (Tychy) and HoM Theatre (Tychy). A graduate of Teatr A Part's Drama Studio, Alina has performed in Teatr A Part's *Faust*, *Künstlerspiele: Scenes from the Great War*, *Alice in Wonderland*, *Nothing: Sketches for King Lear*, *Four*, *The Dante Project*, *Lear For Fuck's Sake!* and *Ariadne's Dream*. She currently appears in *Four More*, *Three Four*, *I Died of Happiness* and *Femina*.

MARIA BITKA is an artist and DFA. She earned her DFA in 2021 at the Academy of Art and Design in Wrocław. As a student, Maria took part in student exchanges at the Universidad Nacional de las Artes in Buenos Aires, the Art Institute of the Indiana University of Pennsylvania and the Academy of Art, Architecture and Design in Prague. Her artistic practice taps into her personal experience and includes artistic performances, videos, photographs and installations. Maria co-founded the Kuratorki artistic group (The Curators). She teaches arts at a secondary art school in Opole and is an assistant professor at the Department of Art Mediation of the Academy of Art and Design in Wrocław.

WERONIKA FIBICH pursues a performance practice at the interface of documentary and reportage. Her artistic credits include a diverse array of theatre actions, performances, site-specific works, formal experiments and films. Weronika designs projects and curates arts events. She is an anti-disciplinary artist. In 1998, Weronika joined the KANA Theatre Centre in Szczecin. Her focus is on activities in (non)theatre spaces. Frequently explored themes include the notions of borderland, exclusion, inclusion, memory/oblivion, identity, hospitality/otherness and (bio)diversity. Weronika teaches at the University of Szczecin (Writing Studies) and at Szczecin's Academy of Art (Social Film Atelier). Since spring 2023, together with Karolina Breguła, she has co-run Lokatorne, a space for anti-disciplinary practices.

MAGDALENA GIL is a vet with an interest in working with the body. She attended her first contemporary dance workshop at the age of 30. For a long time, Magdalena struggled to find her own idiom of expression in dance but choreotherapy training helped her discover how much the body says and how much is inscribed in it. Her delights include move-

ment, body, voice, song, story, community and sisterhood. She started circle dancing in 2009. Five years ago, Magdalena began co-leading a women's circle. She took part in an annual gathering of Clan Mothers and the Black Women's Circle. Magdalena has attended numerous voice and singing workshops. She is member of a small group of women who regularly meet to sing for the joy of it. Magdalena also paints, creates collages and works with clay. She appears in Joanna Grabowiecka-Świerszcz's performances.

JOANNA GRABOWIECKA-ŚWIERSZCZ is a theatre, radio and TV director, screenwriter, set designer, painter and sustainability coach. She graduated in Performing Arts (*arts du spectacle*) from Université Paris 8 and in Theatre Studies from the Jagiellonian University, Kraków. She also took a one-year course in stage design in Paris. Joanna received her directing training from the Theatre Academy in Warsaw. In 2016, she graduated from the Meritum Coaching School in Katowice. Her credits include over a score of theatre works, which have toured to festivals in Poland and abroad (France, Germany, Serbia, Morocco), and an array of performance readings. She conceived and ran a series of workshops and sessions for women. For the past seven years, Joanna has been teaching an original series of interdisciplinary workshops entitled *The Art of Being Wild*. Her artistic work explores prominent social themes.

RITA JANKOWSKA is an author, playwright, fringe-theatre director and performer. She is the founder of Blue Dress Theatre (2010–2017). Rita has authored dramatic works and documentary poems that have been staged, adapted for radio, presented as performative readings or produced on stage as community theatre in Gdańsk. In her projects she organises community choirs with whom she works at the interface of drama, performative reading and performance. Her work interrogates a wide range of themes including women's rights, violence, bereavement, loss, refugeeism, inherited poverty, mothers orphaned by children who committed suicide, cancer, transformation through illness, trauma, intergenerational trauma and the experience of psychiatric patients. She has garnered multiple awards for her artistic work as well as grants in the fields of drama and literature from the City of Gdańsk, the Marshal of the Pomeranian Voivodeship and the Polish Minister of Culture and National Heritage. Her debut book of prose, centered

around the subject of trauma transformation through art, *Dryfujące słońca* (Drifting Suns), was published in 2023.

ALEKSANDRA KUBIAK is a visual artist and creator of performances, films and three-dimensional forms who researches the social impact of artistic practice. In 2014, she embarked on a series of autobiographical works that combine her oft-distressing family experiences with film experiments in the field of film, blending performance, documentary film and theatre. The series, for which she writes, directs and works with actors, includes the films *You're a Cute One*, *Sweetie* with Elżbieta Lisowska-Kopeć as the artist's mother, *Elephant Flesh* with Monika Buchowiec and *Live, You Silly!* with Artur Beling as the artist's father. In parallel to the series, she stages socially engaged actions such as *Baraca*, created with the Wrocław Roma community. Currently, at the invitation of the Salony Foundation, she is working on a performance based on the history and archaeological study of the site of the Zielona Góra house she lives in. Aleksandra earned her DFA in 2016 under the supervision of Izabella Gustowska, in collaboration with Marek Wasilewski, at the University of Arts in Poznań. Since 2017, she has been working in the Institute of Visual Arts of the University of Zielona Góra. In 2002–2013, Aleksandra worked with Karolina Wiktor as the performance duo Sędzia Główny. In 2010, she reassumed her solo career. In 2022, Aleksandra published a book that explores and features her work, *I'll Make a Heart*, edited by Anna Łazar.

AURORA LUBOS is an independent artist and performer working between the UK and Poland (Tri-City). In 2000, she joined Vincent Dance Theatre (UK). Her practice spans solo theatre work, installation, art performance, short animation, radio work, performative installation and video. Aurora's major theatre works include: *Acts*, a piece based on true stories of domestic violence; *Out of the Water*, a production staged on a Sopot beach on World Refugee Day; and *Witajcie/Welcome*, a piece tackling the 2015 migrant crisis, inspired by Aurora's visit to the Slovenian-Austrian borderland and the stories of people entering Europe via the Mediterranean Sea. In 2019, she co-founded the Arbuz Association, dedicated to supporting refugees and those with limited access to education and the arts. In 2021, Aurora became a volunteer, first with the Homo Faber Association, then with the Granica Group. She is actively engaged in

delivering humanitarian aid to the Polish-Belarusian border, which has inspired her to create *Postcards from the Border* and *Border*.

ZUZANNA ŁAPKA is an actor, performer, dancer, visual artist and art therapist. She undertakes numerous original arts and art therapy projects. A graduate of Teatr A Part's Drama Studio, Zuzanna has been working with Teatr A Part since 2023, performing in the performance installation *Ariadne's Dream*. She currently appears in *Three Four*, *I Died of Happiness* and *Femina*.

MAJA MIRO is a multi-flute player, improviser and composer. She creates original music projects featuring ancient and unusual flutes and collaborates with artists from a broad spectrum of creative fields. Maja is the curator of the Cappella Angelica Festival dedicated to music played on historical musical instruments and a lecturer at Gdańsk's Academy of Music. She holds that she hears music as movement in space. In her sonic explorations, Maja often delves into the realm of sounds regarded as quiet, discovering that the right choice of instruments reveals these sonic ranges as far denser and more nuanced than it is often assumed. In this sense, the territory she explores can be described as that of sound's shadow. Maja finds inspiration in unhurried phenomena. Backed by a grant from the Polish Minister of Culture and National Heritage, she designed her own instrument, which she called the perfect kisser, and which afforded her better access to the thrum/susurrus aspects of sound. In conjunction with the National Maritime Museum in Gdańsk, she brought back into service a 200-year-old fife (transverse aerophone) salvaged from a shipwreck at the bottom of the Baltic Sea.

KATARZYNA PASTUSZAK is a dancer, performer, choreographer and artistic director of Amareya Theatre & Guests. She works as an assistant professor in the Department of Performing Arts Research of the Institute of English and American Studies of the University of Gdańsk. In her artistic practice, Katarzyna mostly works in the fields of new choreography and physical theatre, merging movement research with current strands in humanistic thought. In recent years, her artistic work and practical research have been anchored in post-humanist thought and queer ecology. Her projects in these domains include *Re:funjia – Fungji Score* (2022), *Instabilités naturelles* (with Nat Chylińska and Sonnets Trois Fois,

2023), *Mapping Bodies, Landscapes, Relations* (2023), *Loop_Current* (performance, dir. Maya Ciarrocchi, 2024), *Spore Fantasy (sf)* (created as part of the Cultural Scholarship of the City of Gdańsk, 2024). Currently, the theme of fungi figures prominently in her work.

ANTONINA ROMANOVA is a non-binary director, actress and performer. Antonina creates original artistic projects and plays the ukulele. Born and raised in Crimea, Antonina has Russian roots but is a citizen of Ukraine.

ANNA STELLER is a performer, dancer and choreographer born in 1979 in Gdańsk. She began appearing on stage in 1993 at the Dada von Bzdülów Theatre, where she works to this day. Anna has been creating artistic performances and theatre piece for many years. Researching the interdisciplinarity of dance and performance, she seeks seeking to understand the themes and ideas she finds important and to communicate them to the public. She is a member of the collective *Osoby Opiekujące Się* (Caring People), with whom she won the top prize at the 7th Gdańsk Art Biennale in 2023. Her collaborations include Nigel Charnock, Rebecca Lazier, Hiwa Tagaran, Ramona Nagabczyńska, Krzysztof 'Leon' Dziemaszkiewicz, Anna Królikiewicz, Rafał Dziemidok and Magda Jędra. Among her numerous awards and honours are Dance Web of the ImPulsTanz Dance Festival (Vienna), Special Award of the Marshal of the Pomerania Voivodeship for outstanding merit in the field of art and the Mayor of the City of Gdańsk's Award for Young Creatives in recognition of the theatre production *Good Girl Killer*. She has been awarded scholarships of the Visegrad Fund and the Alternative Dance Academy of the Art Station Foundation, Poznań. In addition, she is a two-time recipient of the Scholarship of the Polish Minister of Culture and National Heritage.

PATRYCJA TERCIAK is a cultural studies and theatre scholar with a PhD in fine arts and heritage conservation. She is the recipient of arts scholarships of the Mayor of the City of Łódź and the Polish Minister of Culture and National Heritage. Patrycja works as an arts manager and is a Neuroleadership Academy student. She's professionally associated with Teatr Pinokio (Łódź) and the University of Łódź. As an artist, she works in the fields of theatre and visual arts. Her interests include liminal categories, individual and collective

memory, the art of documentation, and third culture activity.

ANITA WACH is a dancer, choreographer and performer. In 1996–2003, she was a dancer with the Silesian Dance Theatre in Bytom. In 2005, Anita joined the Warsaw-based collective Bretoncaffe Theatre. She was an artist in residence at Pact Zollverein in Essen and won scholarships from the Pro Helvetia foundation and the Polish Ministry of Culture. Anita is a member of the international collective *Via Negativa* (Slovenia). Her solo works include: *Inch 1.5*, *Mute*, *Oops* and *100 Toasts*. She directed and choreographed *gloria!* Anita has initiated, co-created and choreographed a number of collective works blending theatre and art performance: *weast.com*, *Private Inventory*, *Ninth*, *Sorry*, *Physis*, *Don't ask me to say what I think*, *Don't f*ck me*. She created and produced a two-year performative project, *30 Movements* and co-founded the experimental collective *TukaWach*. She was a mentor at an international residency programme run by PARL (Performing Art Research Ljubljana). As a choreographer, she has worked with theatres in Warsaw (Polish Theatre, Dramatic Theatre) and Bielsko-Biała (Polish Theatre).

MONIKA WACHOWICZ is an actor, theatre instructor, educator and theatre event organiser. She worked with Cogitatur Theatre (Katowice, Poland) and *Cantabile 2* (Denmark). Monika is involved in all productions and artistic projects of Teatr A Part except for solo pieces (*Lullaby*, *Bonds*, *The Rite of Spring*). She coordinates the Teatr A Part International Festival of Performing Arts, heads the Teatr A Part Drama Studio, curates the series *Interstices* at the Grotowski Institute and runs the Wachowicz Body and Emotions Studio. In 2019, she was appointed President of the Marta Paradecka ART FOR LIFE Foundation.

KAROLINA WOSZ (née Narazińska) is an actor and dancer. She has been associated with Teatr A Part since 2014, performing in *The Bellmer Circus* and *Alice in Wonderland*. She currently appears in *Four More*, *Three Four* and *I Died of Happiness*.

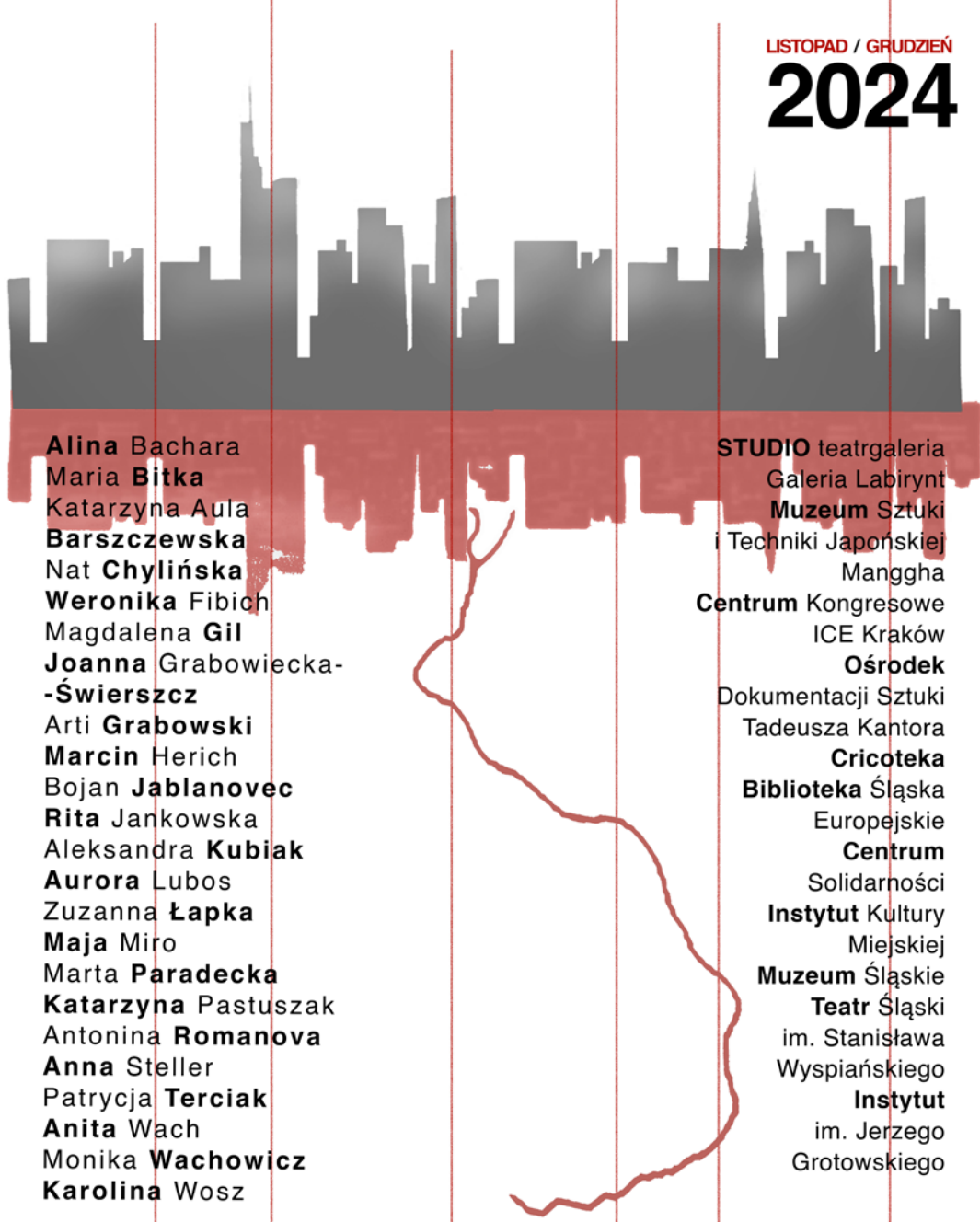
MARTA ZIELONKA is an actor, costume designer and arts manager. She is associated with HoM Theatre, Tychy. Marta has been part of Teatr A Part since 2020, performing in *Faust*, *Alice in Wonderland*, *Four*, *Lear For Fuck's Sake!*, *Ariadne's Dream* and *Three Four*. She currently appears in *Four More*.

Perform[ing] POLAND

WARSZAWA GDAŃSK KATOWICE KRAKÓW WROCŁAW LUBLIN

LISTOPAD / GRUDZIEŃ

2024

Alina Bachara
Maria **Bitka**
Katarzyna **Aula**
Barszczewska
Nat **Chylińska**
Weronika Fibich
Magdalena **Gil**
Joanna Grabowiecka-
-Świerszcz
Arti **Grabowski**
Marcin Herich
Bojan **Jablanovec**
Rita Jankowska
Aleksandra **Kubiak**
Aurora Lubos
Zuzanna **Łapka**
Maja Miro
Marta **Paradecka**
Katarzyna Pastuszak
Antonina **Romanova**
Anna Steller
Patrycja **Terciak**
Anita Wach
Monika **Wachowicz**
Karolina Wosz

STUDIO teatrgaleria
Galeria Labirynt
Muzeum Sztuki
i Techniki Japońskiej
Manggha
Centrum Kongresowe
ICE Kraków
Ośrodek
Dokumentacji Sztuki
Tadeusza Kantora
Cricoteka
Biblioteka Śląska
Europejskie
Centrum
Solidarności
Instytut Kultury
Miejskiej
Muzeum Śląskie
Teatr Śląski
im. Stanisława
Wyspiańskiego
Instytut
im. Jerzego
Grotowskiego

WARSZAWA

6.11.2024 *Teatr Studio*
THE BORDER | GRANICA
Studio WACHOWICZ/FRET

LUBLIN

14.11.2024 *Galeria Labirynt*
THE BORDER | GRANICA
Studio WACHOWICZ/FRET

KRAKÓW

16.11.2024 *Muzeum Sztuki i Techniki Japońskiej Manggha*
Narodziny Wenus | Birth of Venus
Maria Bitka

16.11.2024 *Muzeum Sztuki i Techniki Japońskiej Manggha*
Witajcie/Welcome | Hello Welcome
Aurora Lubos

16.11.2024 *Muzeum Sztuki i Techniki Japońskiej Manggha*
THE BORDER | GRANICA
Studio WACHOWICZ/FRET

19.11.2024 *Centrum Kongresowe ICE Kraków*
La Fin
Studio WACHOWICZ/FRET

22.11.2024 *Cricoteka*
13. Klatka | 13th Frame
Weronika Fibich, Patrycja Terciak

22.11.2024 *Cricoteka*
Szeol | שְׂאוֹל | Sheol | שְׂאוֹל, Okruchy | Crumbs
Studio WACHOWICZ/FRET

23.11.2024 *Cricoteka*
Nie wypinaj brzuszka, nie wypinaj | Don't Push Your Tummy Out
Aleksandra Kubiak

23.11.2024 *Cricoteka*
Bielsza niż jajo | Whiter than the Egg
Rita Jankowska, Maja Miro

23.11.2024 *Cricoteka*
Trzy Cztery | Three Four
Teatr A Part

GDAŃSK

23.11.2024 *Europejskie Centrum Solidarności*
Wszystko robisz źle | You Can't Do Anything Right
Anna Steller

23.11.2024 *Europejskie Centrum Solidarności*
Okruchy | Crumbs
Studio WACHOWICZ/FRET

GDAŃSK

24.11.2024 *Europejskie Centrum Solidarności*
13. Klatka | 13th Frame
Weronika Fibich, Patrycja Terciak

24.11.2024 *Europejskie Centrum Solidarności*
La Fin
Studio WACHOWICZ/FRET

29.11.2024 *Instytut Kultury Miejskiej*
100 toastów | 100 Toasts
Via Negativa/Anita Wach

30.11.2024 *Instytut Kultury Miejskiej*
Narodziny Wenus | Birth of Venus
Maria Bitka

30.11.2024 *Instytut Kultury Miejskiej*
Spore Fantasy (sf)
Natalia Chylińska, Katarzyna Pastuszak

30.11.2024 *Instytut Kultury Miejskiej*
THE BORDER | GRANICA
Studio WACHOWICZ/FRET

01.12.2024 *Instytut Kultury Miejskiej*
Czytanie | Reading
Aleksandra Kubiak

01.12.2024 *Instytut Kultury Miejskiej*
Bielsza niż jajo | Whiter than the Egg
Rita Jankowska, Maja Miro

01.12.2024 *Instytut Kultury Miejskiej*
Szeol | שְׂאוֹל | Sheol | שְׂאוֹל
Studio WACHOWICZ/FRET

KATOWICE

03.12.2024 *Teatr Śląski im. St. Wyspiańskiego*
W zawieszeniu | In Limbo
Monika Wachowicz, Arti Grabowski

07.12.2024 *Muzeum Śląskie*
THE BORDER | GRANICA
Studio WACHOWICZ/FRET

10.12.2024 *Dom Oświatowy Biblioteki Śląskiej*
t e M e n o s | I a M e n t
Joanna Grabowiecka-Świerszcz, Magdalena Gil

Perform[ing] Poland, zainicjowany jako przegląd sztuki performansu i realizowany w partnerskim współdziałaniu kilkunastu instytucji kultury, połączył wyjątkowe kobiety, artystki w hybrydowej prezentacji (teatr, sztuki wizualne, performans, instalacja, aktywizm miejski) o niespotykanej dotychczas skali.

Ten blisko pięcioletni przegląd, stanowiący rezultat rozwijanego przez Instytut im. Jerzego Grotowskiego od 2021 roku projektu „Szczeliny. Kobiety w sztukach performatywnych”, objął swym zasięgiem niemal całą Polskę. Wzięło w nim udział 18 artystek podczas 25 jednostkowych wydarzeń (performansów, spektakli, instalacji performatywnych, spotkań, projekcji) w pięciu miastach (Gdańsk, Katowice, Kraków, Lublin, Warszawa), w aż 12 instytucjach.

W 2023 roku wybrane performanse z programu Perform[ing] Poland zostały zaprezentowane podczas Międzynarodowej Olimpiady Teatralnej w Budapeszcie oraz na Międzynarodowym Festiwalu Sztuk Performatywnych A Part w Katowicach.

Wierzmy, że w najbliższym czasie uda nam się powołać mobilną platformę kobiecego performansu postrzeganego jako aktualna, nieustannie rozwijająca się domena współczesnej sztuki. Planujemy nawiązanie wieloletniej współpracy z wybranymi instytucjami oraz stałe poszerzanie listy miejsc prezentacji dla realizacji Perform[ing] Poland w formule biennale.

Nasze podziękowania kierujemy do wszystkich Partnerów Projektu: Teatru Studio im. Stanisława Ignacego Witkiewicza w Warszawie, Europejskiego Centrum Solidarności w Gdańsku, Galerii Labirynt w Lublinie, Instytutu Kultury Miejskiej w Gdańsku, Ośrodka Dokumentacji Twórczości Tadeusza Kantora Cricoteka w Krakowie, Muzeum Sztuki i Techniki Japońskiej Manggha w Krakowie, Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie, Centrum Kongresowego ICE w Krakowie, organizatorów Open Eyes Economy Summit, Teatru Śląskiego im. Stanisława Wyspiańskiego w Katowicach, Muzeum Śląskiego w Katowicach, Domu Oświatowego Biblioteki Śląskiej w Katowicach.

Bez Was nie byłoby możliwe opisanie złożonej, wielowymiarowej rzeczywistości za pośrednictwem performatywnych działań.

Dziękujemy Ministerstwu Kultury i Dziedzictwa Narodowego, mecenasowi projektu.

W naszej pamięci, jako wyjątkowe motto Perform[ing] Poland 2024, pozostają słowa wypowiedziane przez Antoninę Romanową w performansie „THE BORDER / GRANICA”: „Kiedy estetyzuję jakiś problem, pasożytuję na nim”. Niech nasze działania będą światłem zarówno w sztuce, jak i w życiu.

Dziękujemy.

Kuratorzy przeglądu Perform[ing] Poland

Monika Wachowicz

Jarosław Fret

Launched as a programme for performance art and run in partnership with a large constellation of arts organisations, Perform[ing] Poland brought together a number of unique women artists, offering a hybrid programme of theatre, visual arts, performance, installation and urban activism on an unprecedented scale.

This nearly five-week programme, the culmination of the project Interstices: Women in Performing Arts developed by the Grotowski Institute since 2021, was held across five Polish cities: Gdańsk, Katowice, Kraków, Lublin and Warsaw. With a roster of 18 artists, it encompassed 25 unique events: art performances, theatre shows, performative installations, open conversations and film screenings, held in venues of 12 organisations.

In 2023, a selection of performances from the Perform[ing] Poland programme was staged at the International Theatre Olympics in Budapest and at the A Part International Festival of Performing Arts in Katowice.

We believe that we will soon be able to create a mobile platform for women's performance seen as a relevant, ever-evolving domain of contemporary art. We want to hold Perform[ing] Poland on a biennial basis, launching long-term collaborations with arts organisations and constantly expanding the list of venues.

We would like to thank all our partners: the Stanisław Ignacy Witkiewicz Studio Theatre, Warsaw; European Solidarity Centre, Gdańsk; Galeria Labirynt, Lublin; City Culture Institute, Gdańsk; Cricoteka Centre for the Documentation of the Art of Tadeusz Kantor, Kraków; Manggha Museum of Japanese Art and Technology, Kraków; Jan Matejko Academy of Fine Arts, Kraków; ICE Kraków Congress Centre; organisers of the Open Eyes Economy Summit; Silesian Theatre, Katowice; Silesian Museum, Katowice; and the Silesian Library House of Education, Katowice.

Without you it would not have been possible to portray our complex, multidimensional reality through performance.

We also extend thanks to the project's patron, the Polish Ministry of Culture and National Heritage.

The words Antonina Romanova spoke in the performance **T H E B O R D E R / G R A N I C A** have become etched in our memory as the unique motto of Perform[ing] Poland 2024: 'When I aestheticize a problem, I free-ride on it.' May our efforts be enlightened in art and life alike.

Thank you.

Curators, Perform[ing] Poland

Monika Wachowicz

Jarosław Fret

THE BORDER | GRANICA

Studio WACHOWICZ/FRET

THE BORDER/GRANICA to performans o tworzeniu nowego, intymnego języka [Nie]Obecnych, który przestaje być „drutem kolczastym”. Pisząc o „druce kolczastym”, pragnę przywołać obraz dialogu więźnia czy więźniarki ze światem zewnętrznym albo osobę uchodzącą za owym drutem. Ciągłe słyszymy głosy mówiące o tym, że pragniemy człowieczeństwa, a nie drutu kolczastego.

fot. Zbigniew Czerwiński

THE BORDER/GRANICA is about creating a new, intimate language of Those Who Are [Not] Present, a language that is no longer 'barbed wire'. By saying 'barbed wire', I want to evoke the image of a prisoner's dialogue with the outside world, or of a refugee staying behind that wire. We are surrounded by a choir of voices saying that what we want is humanity rather than barbed wire.

Zawsze pragnęłam zmierzyć się z ideą działania niezapośredniczonego, bezpośredniego, wnikającego «dożylnie» jak zastrzyk lub ukąszenie. W mojej pracy na scenie zawsze myślałam/działałam jako ONA. Teraz ONA – córka, siostra, kochanka, matka – jest ciałem, świątynią, jest niezniszczalna, jedyna i jest «dla», do końca świata.

OKRUCHY | CRUMBS

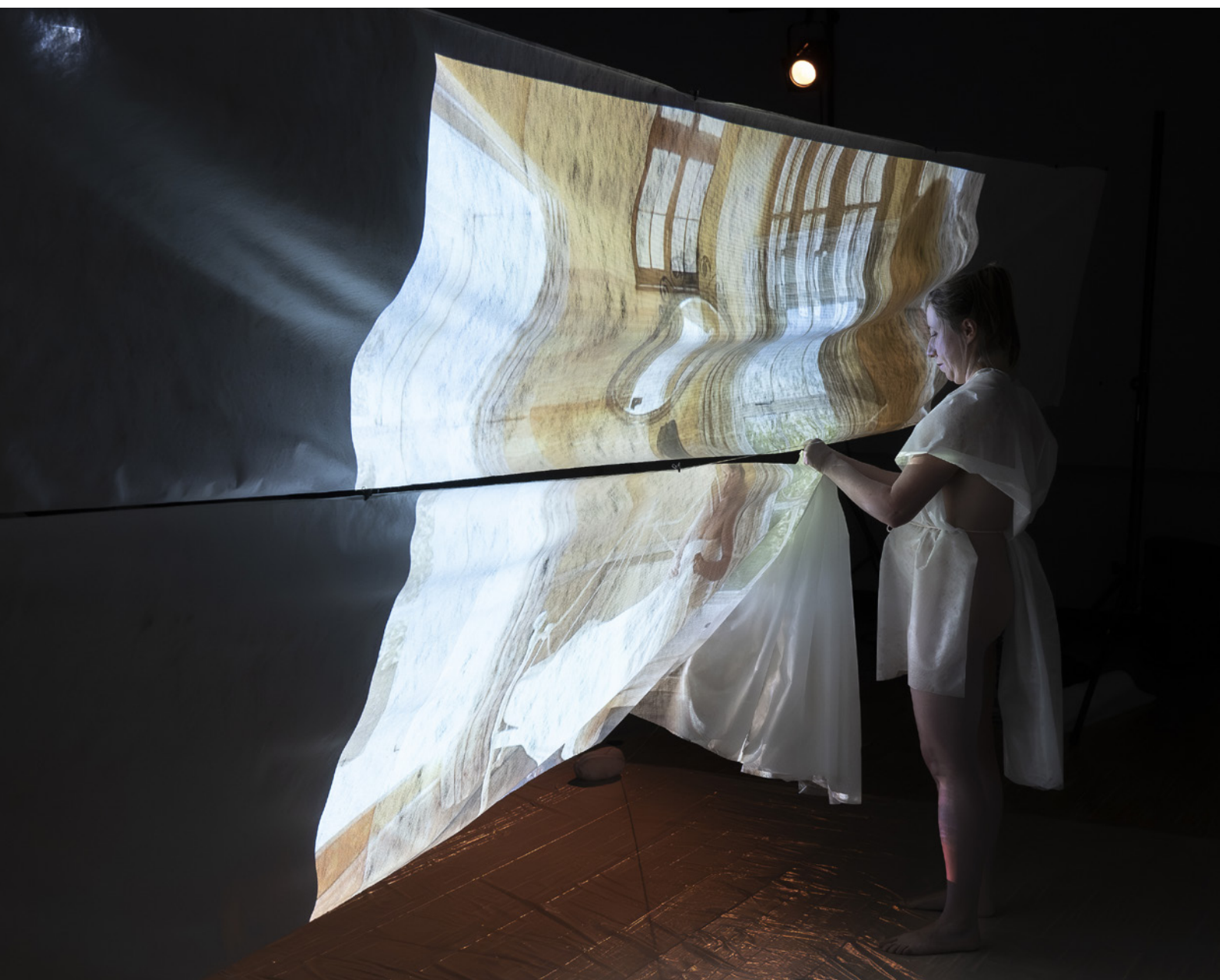
Studio WACHOWICZ/FRET

fot. Dawid Linkowski

I have always wanted to take on the idea of unmediated, direct action, action that penetrates 'intravenously', like an injection or a venomous bite. In my performance work I've always thought/acted as a SHE. Now SHE – a daughter, sister, lover, mother – is a body, a temple, indestructible, unique, "for" [someone] until the end of the world.

NARODZINY WENUS I | BIRTH OF VENUS

Maria Bitka

Wykorzystuję wizerunek kobiety w białym, zwiewnym kostiumie księżniczki. Mój tymczasowy strój za każdym razem powstaje i znika podczas wystąpienia. Sukienka uszyta z rozpuszczalnej tkaniny zostaje poddana dekonstrukcji poprzez różne zabiegi i sytuacje: przez działanie fizjologii, sił natury lub przez kontekst miejsca.

I riff on the image of a woman in a white, airy princess dress. My outfit comes in and out of existence each time I perform the piece. Crafted from water-soluble fabric, the dress is deconstructed in a sequence of actions and situations through physiological effects, forces of nature or the context of the space.

fot. Zbigniew Czerwiński

13. KLATKA | 13. FRAME

Weronika Fibich
Patrycja Terciak

Każda narracja jest prawdopodobna. Ciekawość, posiadanie skrawków czyjejś historii, spotkanie z człowiekiem do tej historii przynależącym postawiły nas przed pytaniem: „Jak bardzo «wyrzucone» pozwala być «odnalezionym»?”.

Every narrative is plausible. Curiosity, snippets of someone's story, our encounter with the person that belongs to the story – all of these have prompted us to ask the question: 'To what extent "the cast away" allows one to be "found"?'.

100 TOASTÓW | 100 TOASTS

Via Negativa/Anita Wach

100 toastów to kolektywne święto kulturowego konsumeryzmu. Świętujemy to, co kochamy; pijemy za to, co uważamy za wielkie i za to, czego nie akceptujemy; spożywamy ze smakiem wszystko, co jest nam zaoferowane. Wszystko po to, żeby narodowy pokarm mógł ulec ostatecznemu strawieniu. Na zdrowie!

fot. Zbigniew Czerwiński

100 Toasts is a collective celebration of cultural consumerism. We celebrate the things we love. We drink to what we consider great and to what we don't approve of. We consume with relish everything that is offered to us. We do all this so that national nourishment can finally be digested. Cheers!

fot. Zbigniew Czerwiński

SZEOL | לואֵשׁ | SHEOL | לואֵשׁ

Studio WACHOWICZ/FRET

SZEOL to lamentacja dla umarłych i nieumarłych,
urodzonych i nieurodzonych.

To zstępowanie po cienkiej linii oddechu,
głosu,
dźwięku

na samo dno ciszy,

która jak mityczny Szeol

zakrywa, zamyka, stając się zasłoną,

przez którą nie może przebić się żadne uczucie, żaden obraz.

Jedyną siłą, która może uratować zstępujących do Szeolu, jest Miłość.

fot. Zbigniew Czerwiński

SHEOL is a lamentation for the dead and the undead,
the born and the unborn.
It is a descent to the bottom of silence down the thin line of breath,
voice and
sound;
a silence that,
like the mythical Sheol,
covers and closes, becoming a veil
through which no feeling or image can pass through.
Love is the only force that can save those entering Sheol.

BIELSA NIŻ JAJO | **WHITER THAN THE EGG**

Odwracam świat. Zaczynam go od początku. Nie pytam, czy mogę, czy idziesz ze mną. Idziesz? Robię Nic. Celebuję Jajo. Nieproduktywne, niewydajne, niecelowe, nieużyteczne, nonsensowne – Jajo. Lśniące i czyste.

fot. Zbigniew Czerwiński

Rita Jankowska
Maja Miro

I turn the world around. I start it all over again. I don't ask if I'm allowed to do that, I don't ask if you're coming with me. Are you coming? I do Nothing. I celebrate the Egg. Unproductive, inefficient, pointless, useless, absurd – the Egg. Clean and shiny.

„Życie społeczeństw, w których panują nowoczesne warunki produkcji, przypomina olbrzymie zbiorowisko spektakli. Wszystko, co dawniej przeżywano bezpośrednio, oddaliło się, przybierając postać przedstawienia. (...) Spektakl to k a p i t a ł, który osiągnął taki stopień akumulacji, że stał się obrazem”.

Guy Debord, *Spoleczeństwo spektaklu*

Pośród wszystkich spektakli wciąż niedoścignionym pozostaje wojna.

'In societies where modern conditions of production prevail, all of life presents itself as an immense accumulation of spectacles. Everything that was directly lived has moved away into a representation. (...) The spectacle is capital to such a degree of accumulation that it becomes an image.'

Guy Debord, *Society of the Spectacle*

War remains unsurpassed among spectacles.

„(...) To rodzaj pamiętnika. Intymna wypowiedź dotyka tego, co niewypowiadalne. Zbliża się do spraw, do których sama artystka przez lata nie chciała i nie mogła się zbliżyć. Uporanie się i godzenie się z nimi w przestrzeni języka i międzyludzkiej komunikacyjnej sytuacji jest wyjątkowym i za każdym razem innym wydarzeniem”.

[Anna Mituś]

'... It's a kind of diary. The artist's intimate statement touches the unspeakable. She begins to engage with things she had been reluctant or unable to face for years. Addressing and trying to come to terms with them in the realm of language, in a situation that involves interpersonal communication, produces a unique event, one that is never the same.'

[Anna Mituś]

fot. Zbigniew Czerwiński

WSZYSTKO ROBISZ ŹŁE | | YOU CAN'T DO ANYTHING RIGHT

Anna Steller

Wszystko robisz źle to instalacja performatywna, w której performerka konfrontuje siebie z wizerunkiem narzuconym jej przez matkę, nacechowanym powinnościami, poddaniem się i wyobrażeniami o idealnej osobie, kobiecie.

You Can't Do Anything Right is a performative installation in which the performer confronts the image imposed on her by her mother, one typified by duty, submission and ideas of the ideal person, the ideal woman.

te Menos | a Ment

Co przynosi śmierć matki?

Co przynosi doświadczenie przyjęcia matki w sobie?

Czym wobec straty staje się proces uzdrowienia rany matki?

Jaką rolę w tym procesie pełni fotografia?

Joanna Grabowiecka-Świerszcz Magdalena Gil

What does mother's death bring?
What does the experience of accepting the mother within you bring?
What does the process of healing from the mother wound become
in the face of loss?
What is the role of photography in these processes?

SPORE FANTASY (SF)

Spore Fantasy (sf) to
fantazja o fermentacji dekonstruującej antropocentryczne patriarchalne systemy
fantazja o międzygatunkowej wspólnocie opartej na (s)porowatej relacyjności
fantazja o remedium na kryzys
fantazja o organizmach ludzkich i więcej-niż-ludzkich połączonych w głębokim
odczuwaniu jako nowej organizacji krajobrazu
fantazja o nieskończonej liczbie potencjalnych połączeń, cielesności
i tożsamości

Natalia Chylińska
Katarzyna Pastuszek

Spore Fantasy (sf) is
a fantasy about an upheaval deconstructing anthropocentric patriarchal systems
about an interspecies community built on (s)porous relationality
about a remedy to a crisis
about human and more-than-human bodies united by deep feeling as
a new organisational principle
about an infinite number of potential connections, corporealities and identities

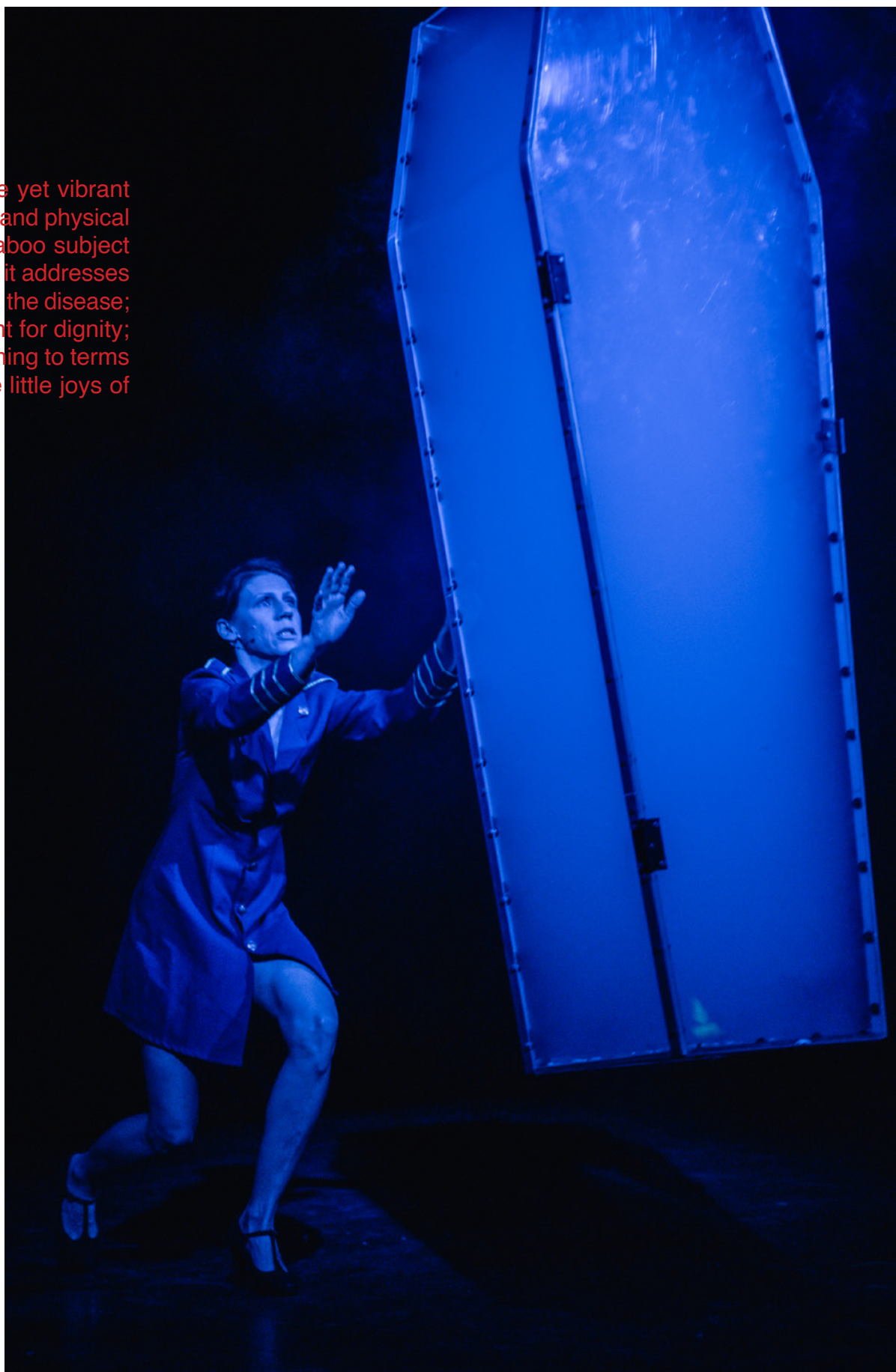
W ZAWIESZENIU | IN LIMBO

Monika Wachowicz/Arti Grabowski

W zawieszeniu jest kameralnym, a zarazem dynamicznym seansem teatralnym z pogranicza teatru wizualnego i fizycznego. Jest dramatyczną próbą zmierzenia się z tematem tabu, jakim jest choroba onkologiczna. To opowieść o walce, o codziennych bitwach o godność, o cierpieniu i bólu, o oswojaniu nieuniknionego, o czerpaniu radości zakłętej w okrucieństwach naszej egzystencji, o... nadziei.

In Limbo is an intimate yet vibrant piece straddling visual and physical theatre. Tackling the taboo subject of oncological disease, it addresses themes such as battling the disease; the day-in, day-out fight for dignity; pain and suffering; coming to terms with the inevitable; the little joys of life; hope.

TRZY CZTERY | **THREE FOUR**

Teatr A Part

Tematem spektaklu jest kobiecość, przedstawiona jako połączenie tego, co wywiedzione z mitów, kulturowe i wyobrażone z tym, co współczesne, realne i ludzkie.

This piece explores femininity as a confluence of the ultimately mythical, the cultural and the imaginary on the one hand and the contemporary, the real and the human on the other.

WITAJCIE/WELCOME | HELLO WELCOME

Interesuje mnie człowiek: ten, który jest bezpieczny, ale niechętny do przyjmowania innych – uciekających przed wojną, konfliktem, opresją, śmiercią, głodem. Interesuje mnie sytuacja konfliktu, zagrożenia, cierpienia. I to, co ów najedzony, zadowolony, zachodnioeuropejski człowiek czułby, gdyby znalazł się w takich okolicznościach – co czułby do ludzi, których codzienną rzeczywistością jest walka o życie.

Aurora Lubos

I'm interested in those who are safe but averse to welcoming those fleeing war, conflict, oppression, death, hunger. I'm interested in situations of conflict, danger and suffering; in what well-fed, content Western European people would feel if they found themselves in such scenarios – what their feelings would be towards those for whom struggle for survival is a daily reality.

NIE WYPINAJ BRZUSZKA, NIE WYPINAJ | I DON'T PUSH YOUR TUMMY OUT

„«Najchętniej robiłabym sztukę jednak o tym, że trudno mi jest ją robić. Tylko kto chciałby się w to wsłuchiwać?» – wyznanie to pada na samym początku i trafnie zarysowuje kontekst całego zdarzenia: dotykane noszonego w sobie bólu jest trudne. Znacznie łatwiej próbować się go pozbyć, zepchać w cień i z całych sił ignorować i zapominać”.

[Alicja Gołyźniak]

Aleksandra Kubiak

“Ideally, I’d like to make art about how difficult it is for me to make art. But who’d want to listen?”, this confession, delivered at the beginning, aptly encapsulates the context of the whole event: addressing the pain you carry within is a challenge. It’s a much easier thing to try to shake it off, shove it aside, keep ignoring and forgetting it as hard as you can.’

[Alicja Gołyźniak]

Perform[ing] POLAND

Dofinansowano ze środków
Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego
pochodzących z Funduszu Promocji Kultury
– państwowego funduszu celowego.

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

INSTYTUT
IM. JERZEGO
GROTOWSKIEGO

Województwo
Śląskie

Biblioteka Śląska

Institucja kultury Samorządu Województwa Śląskiego

INSTYTUCJA KULTURY
WOJEWÓDZTWA
MAŁOPOLSKIEGO

MAŁOPOLSKA

Galeria Labirynt

STUDIO
teatrgaleria

instytut
kultury
miejskiej

